

KATEDRA ŽURNALISTIKY
Posudek na magisterskou diplomovou práci

Autor/ka: Marcela Janatová

Titul (česky + anglicky): **Možné světy televizního zpravodajství**
(Possible Worlds of Television News)

Oponent: Mgr. Martin Foret

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu, použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	10%	1
Charakter tématu, vymezení tématu a formulace cílů práce:	10%	2
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	2
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	2
Kritická reflexe zdrojů:	15%	1
Dostatečná analýza problému:	15%	1
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	15%	1
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	1

Celková známka před obhajobou:	1,35
---------------------------------------	-------------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

1. V předložené práci je koncept možných světů spojován s dílem Nelsona Goodmana, ten však není jeho autorem ani jediným teoretikem, který s ním pracuje. Jaký je jeho původ?
2. Nebyl by vzhledem k charakteru zpravodajských textů (i v práci samotné je zpravodajství tematizováno jako „vyprávění“, „narace“, „»umělecky« přesvědčivě zpracovaná verze /re/prezentace reality“ /s. 39/) vedle konceptu možných světů vhodným komplementárním nástrojem i koncept světů *fikčních*? Dalo by se s ním při analýze zpravodajství také nějak pracovat?
3. Co v daném kontextu míní diplomantka jazykem ve spojení „jazyk diskursu televizního zpravodajství“ (s. 9)?
4. Mohli bychom k onomu „obratu k jazyku“ (s. 17-19) přiřadit i (v práci nezmiňovanou) hermeneutickou filosofickou tradici (Gadamer)?
5. Russellem formulovaný a v práci (s. 22) citovaný princip „Kdekoli je to možné, nahrad' neznámé entity konstrukcemi ze známých entit“ je variací na jedno pravidlo starší, tradičně spjaté s jiným velikánem dějin filosofie.

V souvislosti s tímto principem se nabízí otázka: Byla pětice Goodmanem uváděných způsobů světatvorby dostatečná, nevypozorovala diplomantka při analýze nějaký další, který by bylo vhodné (minimálně pro zpravodajství) ustavit?

6. Odkud diplomantka čerpala informaci, že Ernst Cassirer byl členem Vídeňského kruhu (s. 25)?
7. Mohla by diplomantka vysvětlit/komentovat své tvrzení, že Quine „*jazyk v zásadě staví do role samotné reality*“ (s. 34)?
8. Je formulace výzkumné otázky „*Existují možné světy televizního zpravodajství empiricky?*“ (s. 45), resp. cíle empirického oddílu (s. 47), korektní? Můžeme (v kontextu teoretického oddílu zvláště!) hovořit o „empirické existenci“ možného světa?
9. V práci je televizní zpravodajství na základě Goodmanova citátu připodobněno k hudebnímu představení (s. 80). Pomineme-li uvedené společné rysy, které tato analogie postihuje, v čem podstatném se televizní zpravodajství a hudební představení v tomto kontextu liší?

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde

Jakkoliv je (ve filosofii zvláště) cenné a chvályhodné vydat se *ad fontes* a poctivě odhalit základy, na nichž stavíme své teorie, identifikovat ony příslovečné obry, na jejichž ramenou stojíme, předložená práce může vyvolat dojem, že se rozpadá na dvě části. První (cca třetina) je věnována zevrubnému vývoji (post)analytické filosofie a dalších konceptů (jazykový relativismus), jež (z pohledu historie /v autorčině pojetí/) vedly ke vzniku konceptů Nelsona Goodmana, resp. jsou jejich podkladem. Tato část práce je sepsána poučeně, se zřejmou znalostí primárních textů i sekundární odborné literatury, a vytváří systematický obraz backgroundu konceptu způsobů světatvorby. Pasáž o samotném Goodmanovi (s. 37), zařazená logicky na konec tohoto dějinně filosofického exkursu, je však jediným pojítkem se zbytkem práce, což poněkud relativizuje relevanci této pasáže ve vztahu k cílům práce (a diplomantkou pocíťovanou „nutnost“ /s. 11/ jejího zařazení). Vzhledem k rozsahu celku práce a kvalitnímu zpracování této její části, je nejvhodnější považovat tento exkurs za jakýsi „bonus“, který diplomantka ke své práci přidává coby entrée, neboť referované koncepty netvoří běžnou součást vědění v rámci mediálních studií.

Vzhledem k chronologicko-personálnímu způsobu zpracování této první části (který není jedině možný – nabízelo by se např. hledisko sledování vývoje jednotlivých problémů) může rovněž překvapit, že subkapitola věnovaná Goodmanovi (1.5.2.4), který je pro práci hlavní teoretickou oporou, čítá pouhých 20 řádků. Goodmanova teorie však nechybí, jen je „rozpuštěna“ v další části, věnované již tematizaci zpravodajství (některé pasáže /např. druhý odstavec na s. 42/ jsou však obecnější, a lépe by se tedy hodily právě do zmíněné subkapitoly 1.5.2.4). V kontextu předchozích subkapitol by bylo možná logičtější nejprve Goodmanův přístup více představit (stejně jako přístupy předchozích uváděných autorit) a teprve poté aplikovat. Takto je jeho teorie možných světů a způsobů světatvorby představována takřikajíc „za pochodu“ (v průběhu aplikace).

Gros práce tvoří část označená jako *Oddíl empirický* (tedy část 2, spolu s předcházejícími vymezujícími subkapitolkami 1.6-1.8), který zahrnuje zbývající dvě třetiny práce (plus obsáhlé přílohy tvořené detailními analýzami zpravodajských relací tří stanic z jednoho týdne). U této části práce je třeba ocenit zejména originalitu přístupu a pečlivost diplomantky. (Pečlivost je možná až nadměrná – např. zařazení subkapitolek 2.5.1-2.5.3

/s. 51-59/ lze považovat za redundantní, uvedené informace by pro potřeby práce bohatě stačilo stručně shrnout v poznámkách pod čarou, stejně jako ty ve 2.6.) Na zajímavosti by empirickému oddílu ještě více přidalo propojení kapitol 3 a 4 – „diskursivní“ a „goodmanovská“ analýza probíhají totiž odděleně, což je možná škoda, neboť vzhledem k tématu a cílům práce se toto spojení přímo nabízí. Empirický oddíl však přesto zcela uspokojivě prokázal nosnost idey práce a přínosnou aplikovatelnost Goodmanova konceptu při analýze zpravodajských textů, resp. diskursu zpravodajství jako takového. Na řadě příkladů (z těch uvedených v hlavní části práce je to pro oponenta především komparace způsobů referování o výročí přistání Apolla 11 na Měsíci) je doloženo, že světy konstruované tvůrci zpravodajských relací jsou diametrálně odlišné.

Pokud by snad výše uvedené poznámky byly čteny jako kritické připomínky, je třeba explicitně zdůraznit, že nejsou myšleny jako zásadní výtky! Předloženou diplomovou práci považuji za kvalitní.

Doporučení k obhajobě:

*Bakalářská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší než „dobře“**.*

(K řádce není třeba nic doplňovat.)

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):

Martin Foret, v. r.

Poznámka pro studenta/ku:

Pokud **nedoporučuji** bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **oba** hodnotící posudky, **obhajoba se nekoná**.

Pokud **nedoporučuje** bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **pouze jeden** hodnotící posudek, student/ka **má právo se obhajoby zúčastnit**.